PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

WERSJA TYMCZASOWA
2005/2009(INI)

25.02.2005 r.

PROJEKT OPINII

Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

dla Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie ochrony mniejszości i polityki antydyskryminacyjnej w rozszerzonej Europie
(2005/2008(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Maria Matsouka

WSKAZÓWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w swoim projekcie rezolucji następujących wskazówek:

1. Uważa, że obszerna praca legislacyjna instytucji unijnych sama w sobie nie wystarczy, aby poradzić sobie z sednem problemu, jakim jest brak równości, oraz by zwalczyć dyskryminację, której doświadczają obywatele Europy i pracownicy zagraniczni; jest przekonany, że bezrobocie i ubóstwo mogą prowadzić do szczególnego rodzaju konfliktu społecznego pomiędzy pracownikami krajowymi i napływowymi, posiadającymi określone cechy kulturowe, ze szczególną szkodą dla imigrantów arabskich i muzułmańskich.

2. Podkreśla, że chociaż poczyniono postępy w zakresie zatrudniania kobiet, które ponadto legitymują się wysokim poziomem wykształcenia, zarobki kobiet nadal są mniejsze niż zarobki mężczyzn pracujących na tym samym stanowisku, a pracodawcy traktują je z podejrzliwością ze względu na potencjalną możliwość zajścia w ciążę i macierzyństwo; zwraca również uwagę na przypadki molestowania seksualnego, na które trudno jest kobietom złożyć skargę z obawy przed publicznym poniżeniem lub zwolnieniem z pracy.

3. Zauważa wysoki odsetek bezrobocia wśród ludzi starszych, związany z trudnościami, jakich doświadczają oni w związku z dostępem do programów szkoleniowych i nowych możliwości zatrudnienia;

4. Zauważa, że w wielu przypadkach prawo Unii Europejskiej i dyrektywy stosowane są jedynie w ograniczonym zakresie, co wynika głównie z ignorowania struktur społecznych oraz nieufności i podejrzliwości ze strony obywateli.

5. Uważa, że w kontekście globalizacji, gdzie aktywność ekonomiczna nie podlega ograniczeniom geograficznym a przepływ kapitału i pracowników osiągnął bezprecedensowe rozmiary, kwestii równości i eliminacji dyskryminacji nie można rozwiązywać wyłącznie z „europejskiego punktu widzenia”; zauważa, że ogromna ilość produktów na rynkach światowych jest często wynikiem wykorzystywania pracowników (co prowadzi do nielegalnej imigracji) i że bardziej rozwinięte regiony (USA, UE) „importują” ludzkie zasoby naukowe ze słabiej rozwiniętego Południa, uniemożliwiając im tym samym przezwyciężenie „zapóźnienia”.

6. Zwraca uwagę na kwestię mniejszości narodowych, ze szczególnym uwzględnieniem 7-9 milionów Romów żyjących w Unii Europejskiej, będących obiektem wielorakiej dyskryminacji;

7. Na koniec zauważa, że szczególna sytuacja cechująca się brakiem równości i dyskryminacją pojawiła się w rezultacie rosnącego bezrobocia i ubóstwa, które w ostatnich latach można zaobserwować w sercu społeczeństw europejskich.